HUGO DE SANCTO VICTORE
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 26r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26898
Copyright: Admont, Benediktinerstift

theologyā ñ solū similes. s. etiā dissimiles in demonstrationē diuinaq;
fōmas assumpsisse. ut prd qd dissimile & q̄si alienū. manifeste de
ipis pfigam dicti. etiā id qd ppriū uideri potat. figatū l alienū
adppetatē agnoscat. Hoc ÷ qd sequitur: Sicui aut uidet. sacs qdē
recipi ꝓpositiones tāqm simplicīū in se ipsis ignotaq; nob l in
ꝓtemplabiliū subsistentiū. hoc ē dignū ēē. ut recipiant sacre
ꝓpositiones. i. figationes. t formationes sacre qdē ipis diuinis
l inuisibilib facte sī. ut pote debis q simplicia & imposita sine
figatione corporali l fōma. ac p hoc nob q corpalia tm ꝓtem
plari. & cogitare nouim ignota. l in ꝓtemplabilia subsistunt.
& n pcepti bilia
& n pcisibilia signa. l demonstrationes uisibiles. ostendi. ac pcipi
ab humano corde ñ possunt. sicui g dignū uidet l necessariū.
ppt eimodi causas sacs ꝓpositiones recipiendas ēē. ita dutax
at sipulchre & decentes tamq; purpurat. ac fōmarent. nunc
aut indecentes ēē. l inuenientes estimat. ille uidelicet
qcūq; secq; intellectuū. i. spūū deceptiones. q̄ eloquiis
sacs facte s. & estimat. ille inuenens etiā ēē oē hoc
anglicoq; nomīnū theatle ut sibi uidet figmtū.
ut uidelicet angli. boues. l leones. & aquile. l equi.
g. l rote. & currus. l throni. & ceta bmodi inducant l no
mīnent. qd sedm suā estimationē theatrale uidet. & the
atli recitatione l irrisioē dignū. nob aut pie sentientib l
recte credentib sic dicere durū. t oē sic dicere durū. i. omis
sic dure l inuenientes dictiones. & deceptiones. qd ÷ q̄si qd
da angelicoq nominū theatrū. t si estimat ille sic dicē. i.
sic dicendū omē hoc. qd scripta fingit q̄si durū. i. insonū
& inuenens anglicoq nominū theatrū ēē. & si ille etiā aut
debuisse theologos uenientes t decedentes ad corpoream